ඔබ දුන් ලියවිල්ල කියෙව්වා. එය ඉස්ලාමය ආශ්‍රිත ව පැනනගින විවේචන නිරවුල් කරගන්න ඕනෑකමක් තියෙන කෙනකුට ඉතාමත් පිටිවහලක් වෙන එකක්. අන්‍යාගම් ගැන ඇති අමූලික චෝදනා බැහැර කර අන්තර්ආගමික අවබෝධය, සහජීවනය වැඩිදියුණු කරගන්නට ඉන් ලැබෙන එළිය කියා නිමකරන්නට බැහැ. ඇත්තෙන් ම එවැනි ලියවිල්ලක් සිංහලෙන් නොතිබීම අඩුපාඩුවක්. මේ ලියවිල්ල සිංහලෙන් පළකරන්නට/බෙදාහරින්නට පියවර ගන්නව නාම් එය ආගමික සහජීවනයට බොහෝසෙයින් වැඩදායක වේවි. නමුත් මට තිබුණු මූලික ම ගැටලු කීපයකට පිළිතුරු එහි තිබුණේ නැහැ. ඒ ගැටලු ඉස්ලාමයට විරුද්ධව නැගෙන ප්‍රචලිත සහ ප්‍රබල තර්ක කීපයක් නිසා ඒවාට පිළිතුරු ඇතුළත් නොවීම අඩුවක්. ඒ ගැටලු තමයි

1. ලිංගික වහල් සේවය
2. සමස්ත ඉස්ලාමීය නීතිය නොදෙන රජයකට එරෙහිව යුද්ධ කිරීම හෝ ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක් වෙනුවෙන් ලෝක යුද්ධ ඇතිවීම වැළැක්විය හැකි ද?
3. ඉස්ලාම් නීතියේ ඇති සමහර ප්‍රබල මානව හිමිකම් උල්ලංඝන

මේවාටත් පිළිතුරු ඇතුළත් කර එය වැඩිදියුණු කළ හැකි නම් එහි ප්‍රයෝජනවත්බව තවත් වැඩිවේවි. මේ ලිපියේ ඒ ගැටලු තැන් තුන වගේම එහි සදොස් කරුණු දෙකකුත් පෙන්වා දෙනවා.

ලිංගික වහල් සේවය

මට තිවුණ ප්‍රධාන ම ගැටලුවක් නැත්නම් චෝදනාවක් තමයි ඉස්ලාමය යුධසිරකාරියන්/වහල් කාන්තාවන් දූෂණයට ඉඩ හරිනවාය යන්න. ඔබ දුන් ලිපියේ මගේ එම ගැටලුවට පිළිතුරක් තිබුණේ නැහැ. මා ඒ නිගමනයට ඒමට හේතුවුණ දත්ත පහත දක්වා තියෙනවා. ඒ ගැන යම් පිළිතුරක් සොයාදිය හැකි නම් ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

කුරානයේ 23: 6 වැකිය අනුව තමන්ගේ භාර්යාවන් සමග වගේම තමා යටතේ සිටින වහල් ස්ත්‍රීන්/යුධ සිරකාරියන් සමගත් කෙනකුට ලිංගිකව හැසිරීමට අවසර තිබෙනවා. කුරානයේ වෙනත් කිසිදු වැකියක හෝ කිසිම හදීසයක හෝ මෙම යුධසිරකාරියන්/වහල් කාන්තාවන් සමග ලිංගිකව හැසිරීමේ දී ඔවුන්ගේ කැමැත්ත තිබිය යුතු බවට නියමයක් නැහැ. ඒ නිසා ඉස්ලාමීය නීතිය තුළ වහල් කාන්තාවක් තම හිමිකරු වෙතින් දූෂණය වීම සිනා වරදක් ලෙස සලකන්නේ නැහැ. ඉස්ලාමයේ ස්ත්‍රීදූෂණය තිබෙන්නේ සිනා හෙවත් විවාහයෙන් බැහැර ලිංගික හැසිරීම්වල ම එක් ප්‍රභේදයක් ලෙසයි. සිනා වරදක් සිදුවන්නේ නිදහස් මුස්ලිම් ගැහැනු-පිරිමි සම්බන්ධයෙන් පමණයි. වහලුන් (කාන්තාවන්ද ඇතුලුව) සැලකෙන්නේ දේපලක් විදියට. ඒ නිසා වහල් කාන්තාවන්ට විරුද්ධව සිදුවන දෙයකුත් දේපලකට අලාභයක් සිදුවීමට සමාන නෛතික තත්වයකුයි දරන්නේ. ඉතින් වෙන කෙනෙකුගෙන් දූෂණය වුණොත් ඇගේ හිමිකරුට අලාභය ගැන නඩු පවරන්න හැකිවුණත් ඇය දේපලක් නිසා හිමිකරුවාගෙන් දූෂණය වුණොත් ඔහුට එරෙහිව ඇයට නඩු පවරන්නට බැහැ. මොනම හේතුවක් නිසාවත් කෙනකුට බාරදුන් යුධසිරකාරියක් නැවත රජයට ලබාගන්නත් බැහැ.

ෂාෆි ඉ සහ මාලික් මද්හබ් දෙකට අනුව කිසියම් කාන්තාවක් ඇගේ සැමියාත් සමගම අල්ලාගෙන තිබුණත් ඔවුන් ලිංගික වහලියන් ලෙස යොදාගැනීමට බාධාවක් නැහැ. (හනෆි මද්හබයට අනුව සැමියා ජීවත් සිටින ස්ත්‍රියක් තනිව අල්ලාගෙන ඇත්නම් ඇයත් සමග එක්විය හැකියි. යුවලම සිටියොත් බැහැ) කුරානයේ 4: 24 වැකිය සමග මෙය අනුකූලයි. එය පහළ වූ අවස්ථාව සුනන් අබුදාවුද් 2150 හි දැක්වෙන්නේ මෙලෙස යි.

> අබු සායිද් අල් කුද්රි මෙසේ දැනුම් දෙයි. හුනායින් යුද්ධයේ දී නබිතුමන් විසින් අව්තාස් වෙත බලඇණියක් යවන ලදී. සිය සතුරු හමුදාවට මුහුණ දී ජයග්‍රහණය කළ ඔවුන් සටනින් ඉතිරි ව සිටි අය ජීවග්‍රහයෙන් ගත්හ. ඔවුන් අතර සිටි කාන්තාවන් සමග ඔවුන්ගේ අන්‍යාගමික ස්වාමිපුරුෂයන් ද සිටි බැවින් ඇතැම් සහාබාවරු එම කාන්තාවන් සමග ලිංගිකව එක් නොවී සිටියහ. එබැවින් ප්‍රඥාවන්ත වූ අල්ලාහ් විසින් ඉද්දාව සම්පූර්ණ කළ පසු එවැනි ස්ත්‍රීන් ද තහනම් නොවන බව

පෙන්වාදෙනු පිණිස මෙම වැකිය පහළ කරන ලදී. එනම් සැමියන් සිටින කාන්තාවන්වද (ඔබට විවාහ කර ගැනීම තහනම්) කර ඇත්තේය. එහෙත් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් සමග සිදු වූ යුද්ධයෙන් අත් අඩංගුවට ගනු ලැබ ඔබගේ යටතෙහි සිටින (වහල්) ස්ත්‍රීන් හැර.

වහල් ස්ත්‍රියකට උපදින දරුවන් විවාහයක දරුවන් හා සමානම අයිතිවාසිකම් ලබන බවත්, දරුවකු ලැබීමෙන් පසු ඇය වෙනත් වහලියක් මෙන් විකිණිය නොහැකි වන බවත් ඇත්ත. දරුවන් ලැබූ තැනැත්තියක් හිමිකරුගේ මරණින් පසු නිදහස් වන බවත් ඇත්ත. නමුත් මේ කාන්තාවන් දූෂණය කිරීම වළක්වන්නට හෝ එසේවුවහොත් පියවරක් ගන්නට කිසිම ප්‍රතිපාදනයක් ඉස්ලාමය තුළ නැහැ. එසේ ඔවුන්ගේ සුරක්ෂිතතාවට කිසිදු ආවරණයක් නැතිව ඔවුන් සමග ලිංගිකව හැසිරීමට අවසර දීම ගැටලුසහගතයි. ඇවැසි නම් ඔවුන්ව දූෂණය කරන්නත් ඉස්ලාමය ඉඩ හදා දී තියෙනවා. නිකමට හිතන්න තමන්ගේ සැමියා ඉන්න කාන්තාවක් සැමියා ඉද්දි සතුරු හමුදාවත් එක්ක කැමැත්තෙන් නිදිවදිනවද? ඉතින් ඉහතින් දැක්වූ හදීතය තුළ අල්ලා අනුබල දෙන්නේ ස්ත්‍රීදූෂණයකට නෙවේනම් වෙන කුමකට ද? (අල් අෂර් සරසවියේ මහාචාර්යවරියක් වන සුආද් සාලේ නම් නිදසුනක් ගනිමින් පැවසුවේ ඔවුන් ඊශ්‍රායලය ආක්‍රමණය කළොත් යුදෙව් කතුන් මුස්ලිම්වරු අතට පත්වන්නේ ඔවුන් ව ලැජ්ජාවට පත්කිරීම දෙවියන්ගේ අරමුණ නිසා බවයි!)

සයියද් අබුල් අලා මවුදූදි නම් නූතන යුගයේ සිටින ඉහළ පිළිගැනීමක් ඇති කුරාන අර්ථවිචාරකයෙක් පවසන්නේ මෙසේ වන්නේ එම කාන්තාවන් යුදබිමේ සිට ඉස්ලාම් නීතිය සහිත ප්‍රදේශයකට පැමිණෙන විට ඔවුන්ගේ පැවති විවාහ බන්ධනය බලරහිත වන නිසා බවයි!

බුහාරි 4350 හදීසයේ එක්තරා අවස්ථාවක නබිතුමා අලි ව යවනවා යුධසිරකාරියන් පිරිසක් රැගෙන එන්නට. ඔහු ඔවුන්ගෙන් කෙනෙක් සමග ලිංගිකව හැසිරීම නිසා ස්නානය කළ බව දුටු බුරයිදා නම් එම හදීසය දැනුම් දෙන්නා ඔහු ව පිළිකුල්කරනවා. මුණගැසුණු විට නබිතුමාට පවසනවා. එතකොට නබිතුමා විමසන්නේ ඔබ අලිව මේ ගැන පිළිකුල් කරනවාද කියලයි. බුරයිදා ඔව් කිව්වාම නබිතුමා නැවතත් අසන්නේ අලිට කුමුවරුන්ගෙන් මීටත් වඩා දේ ලැබිය යුතු ව තිබිය දී ඔබ ඔහු ව පිළිකුල් කරනවාද කියලයි.

ඒ වගේම 24: 33 හි බලනොකරන්නැයි පවසන්නේ අනාථයන් සමග මුදලට ලිංගිකව හැසිරීමට මිස හිමිකරුවා සමග නොවේ. (එය පහළ වූ අවස්ථාව බලන්න - මුස්ලිම් 43: 7180 සහ අබුදාවූද් 12: 2302) ඒ වගෙම 23:6 හි වහල් ස්ත්‍රීන් වෙනම සඳහන් කිරීමෙන් පෙනෙන්නේ ඔවුන් සමග එක්වීමට විවාහය ඇවැසි නොවන බවයි. මොකද විවාහය ඇවැසි නම් ඔවුන් ද භාර්යාවන්ට ඇතුළත් වන නිසා අමුතුවෙන් ඔවුන් සමග පුලුවන් කියන්න ඕන නැහැ. භාර්යාවන් සමග පුලුවන් කිව්වාම විවාහ කරගත් වහල් කාන්තාවන් සමගත් පුලුවන් බව කියැවෙන නිසා. නමුත් වෙන වනම දක්වා තිබීමෙන් පෙනෙන්නේ වහල් කාන්තාවන් සමග ලිංගිකව එක්වීමට විවාහයක් වුවමනා නැති බවයි.

(බලන්න - මවුදූදි සිය කුරාන් අර්ථවිවරණයේ අන් නිසා පරිච්ඡේදයට සපයන 44 වැනි අධෝසටහන.)

ඉස්ලාමය පිළිගන්නා තුරු සටන් වැදීමට අණ ලබා ඇත.

මීළගට මා ඉදිරිපත් කළ එක් කරුණකට පමණක් පිළිතුරක් දක්නට ලැබුණා. (නමුත් ඒ ඉදිරිපත් කරුණේ පොඩි ගැටලුවක් තිබෙනවා.) ඒ නබිතුමන් සියලුදෙනා ඉස්ලාමය අදහන තුරු සටන් කිරීමට අණ ලැබී ඇති බව කියන හදීසයයි. ලිපියේ ඒ ගැන දක්වන අදහස වන්නේ පරිවර්තනය වැරදි බවත් එහි සඳහන් වන්නේ මැරීමට යන වචනය නොව සටන් කිරීමට යන වචනය බවයි. මේ අරාබි වචන දෙක එක ළඟින් යන විදියට ශබ්ද වෙනවා. අදහන තුරු සටන් කරනවා යන්නේ අරුත සහ පසුබිම් සිද්ධිය (මුස්ලිම්වරුන් සමග පක්ෂපාතව සිටි ගෝත්‍රයකට වෙනත් ගෝත්‍රයක් ප්‍රහාර එල්ල කිරීම) අනුව විමසන විට මෙය ආගම ඇදහීමට නිදහස් පරිසරයක් ඇතිකරගැනීමට කරන සටනක් විනා බලහත්කාරයෙන් ආගම ඇදහීමක් අදහස් නොකරන බවයි.

මේ තියෙන්නේ ඔබ දුන් ලිපියේ දක්වා කිබෙන හදීසයේ නිවැරදි පරිවර්තනය යි. මම එය එම ලිපියෙන්ම පිටපත් කළා.

The Messenger of Allah said: “I have been ordered to fight the people until they say: ‘La ilaha illallah’. So when they say that, their blood and their wealth are safe from me, except for a right, and their reckoning is for Allah’ (Tirmidhi 3341, Muslim 137)

දැන් බලමු මෙහි අර්ථය බලහත්කාරයෙන් ආගමට හරවා ගැනීමක් ද නැත්නම් ආගම ඇදහීමට නිදහස් පරිසරයක් ඇති කිරීමට කරන සටනක් ද කියලා.

මෙතන කියනවා මිනිස්සු ෂහාදා ව කියන තුරු සටන් කිරීමට අණ ලබා තියෙනවා කියා. ෂහාදාව කියනවා කියන්නේ ඉස්ලාමය වැළඳගන්නවා කියන එකයි. ආගම ඇදහීමට සුරක්ෂිත වටපිටාවක් ඇතිකරන්න අන් අය තම ආගම ම ඇදහිය යුතු ද? ආත්මාරක්ෂාවක් නම් කිව යුතු ව තිබුණේ ඉස්ලාමය ඇදහීමට සුරක්ෂිත පරිසරයක් ඇතිවනතුරු හෝ ඔවුන් ආයුධ බිමතබන තුරු සටන් කිරීමට අණ ලබා ඇත කියලයි. නමුත් අණ ලබා තියෙනවා කියන්නේ අන් අයත් ඉස්ලාමය වැළඳගන්නා තුරු සටන් කිරීමටයි.

මීළගට ආගම අදහන තුරු සටන් කරනවා කිව්වත් ආගම අදහන තුරු ඝාතනය කරනවා කිව්වත් ඇති වෙනසක් පේන්නේ නැහැ. හිතන්න මම ඔබ බුද්ධාගම වැළඳගන්නා තුරු ඔබ සමග සටන් කරනවා. ඒ කියන්නේ ඔබ බුද්ධාගමට එන තුරු ඔබ සමග යුද්ධ කරනවා. ඔබ බුද්ධාගම එන තුරු ඔබට අවියකින් හෝ අතින් පයින් හෝ පහර දෙනවා. මොකද මෙතන ජමියතුල් උලමා සංවිධානය නිවැරදි ලෙස පරිවර්තනය කර තියෙන්නෙත් fight කියන වචනය යොදමින්. මෙය සන්නද්ධ නොවන මතවාදී අරගලයක් පමණක් වුණා නම් යෙදිය යුතු ව තිබුණේ strive හෝ struggle වැනි වචනයක්. ෆයිට් කරනවා කියන්නේ ගහනවා කියන එකයි. පිළිගන්නකං ගහනවා. නොපිළිගත්තොත් මොකද වෙන්නේ ගුටිකාලම, කඩුපාරවල් කාලම, ලේ ගලලම මැරෙනවා. ඉතින් කලින් කිව්වා වගේ ආගම අදහන තුරු සටන් කිරීමෙන් එන්නෙ ආගම අදහන තුරු මරාදැමීමෙන් වෙනස් ප්‍රතිඵලයක්ද?

හරි. මේ ඔක්කොම පැත්තකින් තියමු. මේ නිවැරදි පරිවර්තනයේ ම තියෙනවා මෙහෙම කොටසක්. (ආයෙත් කොපි කළා ඔන්න)

So when they say that, their blood and their wealth are safe from me, except for a right, and their reckoning is for Allah’

ඒයාලා එහෙම කිව්වොත් තමයි එයාලගේ රුධිරය මගෙන් ආරක්ෂා වෙන්නේ කියලයි කියන්නේ. ෂහාදාව කිව්වොත් ලේ හලන්නෙ දඩුමක් කාරිය දෙනකොට විතරලු. නොකිව්වොත්? එතකොට රුධිරය මගෙන් ආරක්ෂා කරගන්න බැරිවෙනවා. ඒ කියන්නෙ ජීවිතය/රුධිරය අනාරක්ෂිත වෙනවා. නැතිවීමේ අයවදානමක් ඇතිවෙනවා.

ඇත්තටම මේ වගේ ගොබ්බ තර්කයක් ඉස්ලාමීය විද්වත් සංවිධානයකින් මම බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. මොකද මීට කලින් මම මේ හදීසය ගැන ලෝකයේ ප්‍රසිද්ධ ඉස්ලාමීය විද්වතෙක් වන ආචාර්ය ෂිබ්රි අලි සමග කළ යූටියුබ් සංවාදයක් නරඹලා තියෙනවා. ඔහු නම් කිව්වෙ මේ හදීසය නබිතුමා කිව්වෙ එතුමාගේම සනුහරය වන කුරයිෂ්වරු ගැන කියලයි. ඔවුන් ඉතාම මුරණ්ඩු පිරිසක් වුණ නිසාත් ඒ ගතිය නබිතුමා හොඳින් ම දැනසිටිය නිසාත් ඔවුන්ට ඉස්ලාමයට පැමිණීම හැර වෙන විකල්පයක් නොදුන් බවයි. (මීට අමතරව ධර්මය පහළ කළ තෝරාගත් සමූහයට එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට අයිතියක් නැති නිසා අරාබි අර්ධද්වීපයේ බලෙන් පතුරුවන්නට අණ කළ බවත් කියවෙන මතයක් තිනවා.)

මුස්ලිම්වරුන්ගේ ආගමික පැනවලට පිළිතුරු දෙන වෙබ් අඩවියකත් මේ හදීසය සම්බන්ධ ගැටලුවට මෙලෙසයි පිළිතුරු දීලා තිබුණේ.

examination of context and scholarly interpretation reveals that the hadith by no means refers to all people and is not calling for any sort of war, holy or unholy. The key to understanding the hadith, then, is to understand who exactly is meant by the word “people” in the statement, “I was ordered to fight people.”

This same hadith has various narrations as recorded by different hadith scholars. Imam Nasa’i’s narration reads: “I was ordered to fight the polytheists” rather than the word “people,” and it is an established principle in hadith methodology that various narrations of the same hadith serve to clarify its actual meaning. Hence, the narration of Imam Nasa’i indicates that the word “people” in the first narration does not refer to all people, but rather a specific group of people, namely, certain polytheists.

Imam Abu Hanifa and his legal school limited this hadith to only the polytheists among the Arabs. And Imam Malik and his legal school limited it to only the Quraysh tribe among them. [Ibn Battal, Sharh al-Bukhari]

Imam Kasani, the eminent 6th-century Hanafi jurist, explains that the reasoning of this position is based on the difference between Arab polytheists and all other peoples, including People of the Book [i.e., Jews and Christians, Arab or non-Arab] and non-Arab polytheists. With respect to peoples other than Arab polytheists, it is hoped that by mutual coexistence between them and Muslims, they will be drawn to Islam after reflecting over the beauty of the religion and its Sacred Law [shari’a]. [f: And that hope is sufficient; whether they become Muslim or not is irrelevant to the Hanafi and Maliki perspective that they are not addressed by the hadith.]

The nature of Arab polytheists, however, was to reject anything that conflicted with their customs and traditions, deeming all else to be madness and worthy of scornful ridicule. They were a people – as repeatedly mentioned in the Qur’an **– that refused to reflect over anything but “the ways of their forefathers.” Therefore, because the Messenger of Allah** [peace and blessings be upon him] **was from their same tribe and knew them intimately, he gave them no option but acceptance of Islam or fighting** [f: And this statement, of course, was after years of being oppressed by those Arab polytheists].

[Kasani, Bada’i al-Sana’i]

(බලන්න - Jihad, Abrogation in the Quran & the “Verse of the Sword”)

ෆරස් රබ්බානි විසින් අනමත කරපු උස්තාද් ෆරස් ඒ. ඛාන් සපයන මේ පිළිතුරෙන් වගේම ෂිබ්රි අලිගේ පිළිතුරත් කියන්නේ මේ හදීසය ආත්මාරක්ෂාවක් සම්බන්ධ බව නෙවේ. බලෙන් ආගමට ගත්තා. උන්ව හදන්න බැරි නිසා. හැබැයි ඒක අදට හෝ වෙනත් අයට අදාල නැහැ කියලයි. ඔවුන් කිසිවෙක් මෙය බලහත්කාරයෙන් ආගමට ගැනීමක් බව බැහැර කරන්නේ නැහැ. වගකිව යුතු බුද්ධිමත් පිරිසක් ලෙස ඉතාම බොළඳ තර්කයක් යෙදීමටත් වඩා ජමියතුල් උලමා සංවිධානය ලැජ්ජා විය යුත්තේ ඉස්ලාමීය නිති ගුරුකුල විසින් පවා පිළිගත් මතය බැහැර කර අනෙකක් කීම ගැනයි.

නමුත් මට ඔබෙන් හෝ වෙනත් අයගෙන් පැහැදිලි කරගත යුතු දෙයක් තියෙනවා. මෙතන සඳහන් වෙන්නේ හනෆි හා මාලික් මත ගැන විතරයි. ලිපිය මුලුමනින් ම කියවන විට පෙනෙනවා එහි ඔවුන් මේ මත දෙක පමණක් ගන්න උත්සාහ කරන බව. ඒ කියන්නේ ලංකාවේ වැඩි පිරිසක් සිටින ෂාෆි ඉ මද්හබය දරන අදහස තරමක් දරුණු එකක් ද කියන සැකය එනවා. ඒ පිළිබඳ මූලාශ්‍රයක්/දත්තයක් ලැබුණොත් පැවසිය හැකි නම් ඉතාමත් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. 9: 5 වැකිය විසින් 2, 256 ඇතුලු සාම වාක්‍ය රැසක් අහෝසි වූ බව මධ්‍යකාලීන යුගයේ ඇතැම් විද්වතුන් පවසා තිබෙනවාලු. මොකද ලෙටර් වූ බග්දාදි ලිපියේ විද්වතුන් පවසනවා මෙහෙම:

> ජිහාඩයේ අරමුණ පීඩනයෙන් මිදීම බැවින් අන්‍යාගමිකයන්ට එරෙහි ව කරන ආක්‍රමණකාරී, ප්‍රචණ්ඩ ජිහාඩයක් නොමැත. මෙය (ෂාෆි ඉ ගුරුකුලයේ විද්වතුන් කිහිපදෙනෙකු හැරුණු විට) අබූ හනීෆා, මාලික් සහ අහ්මද් සහ ඉබ්න් තයිමියයාහ් වැනි විද්වතුන්ගේ ද මතයයි.

සමස්ත ඉස්ලාමීය නීතිය නොදෙන රජයකට එරෙහිව යුද්ධ කිරීම හෝ ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක් වෙනුවෙන් ලෝක යුද්ධ ඇතිවීම වැළැක්විය හැකි ද?

මට තිබුණ තවත් ගැටලුවක් තමයි මේ. කුරානයේ 5: 48, 5: 50, 5: 49, 4, 53-54 වැනි වැකි අනුව මුස්ලිම්වරුන්ට ඉස්ලාම් නීතියෙන් කොටසක් පමණක් පිළිපැදීමට අයිතියක් නැති බව පෙනෙනවා. ඔවුන් සමස්ත පද්ධතියම අනුගමනය කළ යුතු යි. හොරකමට අත් කැපීම, ඝාතකයන් මැරීම, මේ ආදී සෞදියේ හැම නීතියක්ම පිළිපැදිය යුතු යි. එවිට මුස්ලිම්වරුන්ට සමස්ත ඉස්ලාම් නීතිය ඉල්ලා තමන්ගේ රටවල යුද්ධ කළ හැකි ද? මේ මත ඔවුන්ට සන්නද්ධ ව්‍යාපාර ඇරඹිය හැකි ද? පෙනෙන හැටියට මුස්ලිම්වරුන් අවනත විය යුතු ම වන්නේ ඉස්ලාමයට පමණයි. එවැනි සටනක් ඇරඹුවොත් වැළැක්විය හැකි ඉස්ලාමීය තර්කයක් (හදීසයක්/කුරාන වැකියක්) නැහැ මා දන්නා තරමින්. සයියද් ක්විත්බ් ද පවසා තියෙනවා ඉස්ලාමීය නොවන පද්ධති ඇසුරේ විසීම නිසා මුස්ලිම්වරුන්ගේ ජීවිත දූෂණය වෙලා තිබෙන බවත් මේ නිසා ලෝකය හැම රටක් ම ආක්‍රමණය කර ඉස්ලාමීය පාලනයක් ස්ථාපිත කළ බවත්. ඔහුගේ කියුමක් මෙහි තරමක් අග දක්වා තියෙනවා.

මට තිබෙන මෙහි පිළිතරු නොතිබුණ අනෙක් ගැටලුව තමයි- ලෝකයෙ සියලුම රටවල් තනි ඉස්ලාමීය පාලනයකින් පාලනය කිරීමට සටනක් ඇරඹීම වැළැක්විය හැකි ඉස්ලාමීය තර්කයක් තිබෙනවාද යන්න. මොකද අනාගතයේ දිනක නැවතත් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යය ඇතිවන බව නබිතුමන් පවසා තිබෙනවා.

> The following *hadith* from Musnad Ahmad ibn Hanbal can be understood to prophesy two eras of Caliphate (both on the lines/precepts of prophethood).
>
> > Hadhrat Huzaifa narrated that the Messenger of Allah said: Prophethood will remain among you as long as Allah wills. Then Caliphate (Khilafah) on the lines of Prophethood shall commence, and remain as long as Allah wills. Then corrupt/erosive monarchy would take place, and it will remain as long as Allah wills. After that, despotic kingship would emerge, and it will remain as long as Allah wills. Then, the Caliphate (Khilafah) shall come once again based on the precept of Prophethood.[66][*page needed*]

අයි. එස් වැනි සංවිධානයකට බැඳීමට මෙහි බලපෑම අමුතුවෙන් කිවයුතු නැහැනේ. වැරදිලාවත් මුස්ලිම් වුණානං මේක දැක්කම මටත් හිතෙන්න තිවුණා යන්න. මුස්ලිම්වරු කිසිවෙක් අයි. එස්. සංවිධානය එහි කෲර බව සම්බන්ධයෙන් විනා අරමුණ සම්බන්ධයෙන් විවේචනය කරනවා මා දැක නැහැ. ඒ වගේම බග්දාදිතුමන්ට ලොව පුරා ඉස්ලාමීය විද්වතුන් 126 කගේ අත්සනින් ඔහුගේ ක්‍රියාකලාපයන්හි වරදි

පෙන්වමින් යවන ලිපියේවත්, අයි. එස්. සංවිධානය හෙළාදකිමින් සවුදියේ මුෆ්තිවරයා නිකුත් කර ඇති ෆත්වා නියෝගයේවත් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යක් යළි බිහිකිරීම වැරදි බව පැවසෙන්නේ නැහැ. ඒ කියන්නේ ඒවැන්නක් වෙනුවෙන් සටන් වැදීම වැරදි නැහැ. සවුදි පූජකවරුන් බග්දාදිව විවේචනය කර තිබෙන්නේ ඔහු ප්‍රජාවගේ/ඉස්ලාමීය නායකයන්ගේ අනුමැතියකින් තොරව තමාව කාලිෆ්වරයෙක් ලෙස ප්‍රකාශකරගැනීම ගැනයි. කාලිෆ්වරයා තීරණය කිරීම මුස්ලිම් ජනතාව විසින් කළ යුතු බවයි බහුතර විද්වත් පිළිගැනීම. මට ගැටලුව නම් මේ කියන විදියට ඉස්ලාමීය රාජ්‍යක් පතා යුධ වැදීමේ ඉඩක් තිබෙනවා නම්, එයට අනුබල දෙන තැන් (ඉහත හදීසය) මිස වළක්වන තැන් නැත්නම් එය භයානක තත්වයක් නේද? ඔබ දැන් අහන්නට පුලුවන් එහි ඇති වරද, භයානක බව කුමක් ද කියා. නමුත් බග්දාදිට වඩා වෙනස් ලෙස නිවැරදිව, කුරිරු/සිවිල් ඝාතන නැතිව, ඉස්ලාමීය යුධ විනයානුකූලව එය කරන්නට ගියත් එය මහා ලෝක යුද්ධයක් වනවා නොවේ ද? එහි නිමාවක් වෙන එකක් නැහැ. ලෝක සාමය නැති වේවි. ජීවිත අහිමි වේවි, දෙපාර්ශ්වයන්ගේ ම. කිසිම රටක් තම බලය, ප්‍රතිපත්ති, නීති හැරදමන්නට කැමති වන්නේ නැහැ ඉස්ලාමය වෙනුවෙන්. අනික එය ජයගත්තත් ඒ තුළත් රටක ස්වෛරීත්වය, දේශපාලන නිදහස උල්ලංඝනය වෙනවා. තමන් කැමති ප්‍රතිපත්ති මත පොදු නිති යටතේ තම වැසියන් පාලනය කිරීමට රටක රජයකට තිබෙන අයිතිය නැතිවනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. වත්මන් ඉස්ලාම් නීතියේ (fiqh) තිබෙන ගැටලු සහගත, මානව හිමිකම් කඩවන තැනුත් බොහොමයි. ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක් ඇතිවුණොත් මුලු ලොවම මේ අමන නීතිවලින් පීඩා විදීවි.

මීළඟට එම ලිපියේ තිබෙන සාවද්‍ය කරුණු කිපයක්, එකඟ නොවිය හැකි තැන් කීපයකුත් දක්වන්නට අවසරයි.

ඉස්ලාම් පාලනය තුළ මුස්ලිම්වරුන් නොවන අයට වන අවාසි

ජිස්යාව ගැන මේ ලිපියේ දක්වන කාරණා මමත් දන්නවා වගේ ම පිළිගන්නවා. නමුත් මෙවැනි දෙයකුත් තිබෙනවා.

As for *jizyah*, there are two types of *jizyah* in *Shari'ah* (Islamic Law). The first type is that which is levied while the subjects are '***readily being subdued***'. This applies to those who fought Islam, as is understood from God's ﷻ words: '***Fight those who do not believe in God, nor in the Last Day, and who do not forbid what God and His Messenger have forbidden, nor do they practise the religion of truth, from among of those who have been given the Scripture, until they pay the jizya tribute, readily being subdued.***' (*Al-Tawbah*, 9: 29). As is clarified by a preceding verse in this *Surah* (chapter of the Qur'an), those intended by this verse are parties who pre-emptively attacked Muslims: '***Will you not fight a people who broke their oaths and intended to expel the Messenger - initiating against you first? Are you afraid of them? God is more worthy of your fear if you are believers.***' (*Al-Tawbah*, 9:13)[41]. The second type of *jizyah* is levied on those who do not wage war against Islam; it is levied on them instead of *zakat* (which only Muslims pay and which is higher in percentage than the *jizyah*) through a covenant and without harshness. Omar ibn Al-Khattab agreed to call it 'charity' (*sadaqah*). The *jizyah* is then deposited to the state treasury and is distributed among citizens, including needy Christian citizens as Omar ﷺ did during his caliphate[42].

මේක උපුටා ගත්තේ අබූබකර් අල් බග්දාදිතුමන්ට එතුමන්ගේ හා සංවිධානයේ ක්‍රියාවන් ඉස්ලාමයට එකඟ නොවන බව පෙන්වමින් ලොව පුරා සුන්නි ඉස්ලාම් විද්වතුන් 127 කගේ අත්සනින් යැවූ ලිපියෙන්. එවැනි සාමාකාමී ලිපියකත් සඳහන් වීමෙන් පේන්නේ මේක අන්තවාදීන් වැරදි ලෙස නිර්මාණය කළ දෙයක් නොවන බවයි.

ඒ වගෙම තෆ්සීර් ඉබ්න් කාතිර් තුළත් මෙලෙස සඳහන් වෙනවා.

Allah encourages the believers to show enmity to the idolators and to dissociate from them, affirming that they do not deserve to enjoy a covenant of peace, because of their Shirk in Allah and disbelief in Allah's Messenger

(This matter (Islam) will keep spreading as far as the night and day reach, until Allah will not leave a house made of mud or hair, but will make this religion enter it, while bringing might to a mighty person (a Muslim) and humiliation to a disgraced person (who rejects Islam). Might with which Allah elevates Islam (and its people) and disgrace with which Allah humiliates disbelief (and its people).) **Tamim Ad-Dari ﴿who was a Christian before Islam﴾ used to say, "I have come to know the meaning of this Hadith in my own people. Those who became Muslims among them acquired goodness, honor and might. Disgrace, humiliation and Jizyah befell those who remained disbelievers."**

Thafseer Ibn Kathir

ඒ වගේම ඉස්ලාමීය පාලනයන් තුළ ඉස්ලාමට පැමිණීම තහනම් කර තිබුණ අවස්ථා තියෙනවා. ඒ ඔවුන්ට ලැබෙන ආදායම අඩුවුණු නිසයි. වැඩි බදු තිබුණේ මුස්ලිම්වරුන්ට නම් ස්ලාමය වෙත පැමිණෙන තරමට හොඳයි.

ඉස්ලාමීය පාලනයක් තුළ සිටින මුස්ලිම් නොවන අයගේ අයිතීන්, දේපල, ආගමික හා සංස්කෘතික අයිතීන් මැනවින් ආරක්ෂා වන බව එහි පැවසෙනවා. නමුත් මේක පූර්ණ සත්‍යයක් නෙවෙයි.

හොඳම නිදසුන වෙන්නේ එහි ම සඳහන් කර තිබෙන ජෙරුසලම්වරුත් සමග අත්සන් කරපු උමර්ගේ ගිවිසුම. එහි ක්‍රිස්තියානි අයගේ සිද්ධස්ථාන, ජීවිත, දේපල ආරක්ෂා වන බව පැවසුවත් මෙවැනි සීමාකිරීම් තිබුණා.

- Obligation to show deference toward Muslims. If a Muslim wishes to sit, non-Muslim should be rise from his seats and let the Muslim sit.
- Palm Sunday and Easter parades were banned.
- Prohibition against hanging a cross on the Churches.
- Muslims should be allowed to enter Churches (for shelter) in any time, both in day and night.
- Obliging the call of prayer by a bell or a kind of Gong (Nakos) to be low in volume.
- Prohibition against rebuilding destroyed churches, by day or night, in their own neighborhoods or those situated in the quarters of the Muslims.
- The worship places of non-Muslims must be lower in elevation than the lowest mosque in town.
- The houses of non-Muslims must not be taller in elevation than the houses of Muslims.
- Prohibition against building new churches, places of worship, monasteries, monks or a new cell. (Hence it was also forbidden to build new synagogues, although it is known that new synagogues were built after the occupation of the Islam, for example in Jerusalem and Ramle. The law that prohibits to build new synagogues was not new for the Jews, it was applied also during the Byzantines. It was new for the Christians.)
- Prohibition against preaching to Muslims in an attempt to convert them from Islam.
- Prohibition against preventing the conversion to Islam of some one who wants to convert. (ඉස්ලාම් ආගමට අනිත් අය හරවගන්න පුලුවන්, අනිත් අයට තමන්ගේ ආගමට මුස්ලිම් අය හරවගන්න බැහැ)
- Christians were forbidden to show their religion in public, or to be seen with Christian books or symbols in public, on the roads or in the markets of the Muslims.

- Prohibition of Christians and Jews against raising their voices at prayer times.
- Funerals should be conducted quietly.
- Non-Muslims must host a Muslim passerby for at least 3 days and feed him.
- prohibition against riding with a saddle.

මේවා ඇමරිකාවේ කලුජාතිකයන්ට එරෙහිව තිබුණු Apartheid නීතිවලින් වෙනස් වෙන්නෙ කොහොමද කියා මදක් හිතා බලන්න. (Apartheid නීති තව අහිංසකයි මේ එක්ක බැලුවාම) ලංකාවේ මුස්ලිම්වරුන්ට අපි අපේ සංස්කෘතික තත්ව මත ආගමික සීමාකිරීම් පැනෙවුවොත් ඔබ එය කිසිසේත් නොඉවසන බව මට විශ්වාසයි. ඉතින් අනිත් අයටත් තමන්ට වගේමයි කියා හිතන්න. එදා කිතුනුවන්ට දැනුණු අසරණ හැඟීම සිතින් මවාගන්නට හැකිවේවා කියා පතනවා.

ඒ වගෙම අදටත් ඉස්ලාම් නීතිය තුළ මුස්ලිම්වරයෙකුගේ ඝාතනයක් වෙනුවෙන් ඝාතකයාගේ මරණය වෙනුවට දෙන වන්දි මුදලට අඩු මුදලක් තමයි මුස්ලිම් නොවන අයකුට ඒ වෙනුවෙන් ලැබෙන්නේ. මෙය හරියට මුස්ලිම්වරයාගේ ජීවිතයට වඩා මුස්ලිම් නොවන්නාගේ ජීවිතය වටිනාකමින් අඩු ය කීමක් වගෙයි.

> In classical jurisprudence monetary compensation for bodily harm (*diya* or blood money) is assessed differently for different classes of victims. *Diya* for the death of a free Muslim man is twice as high as for Jewish and Christian victims according to the Maliki and Hanbali madhhabs and three times as high according to Shafi'i rules.[121] Several legals schools assessed *diya* for Magians (*majus*) at one-fifteenth the value of a free Muslim male.[121]According to Human Rights Watch and the US State Department, in Saudi Arabia Jewish or Christian male plaintiffs are entitled to half the amount a Muslim male would receive, while for all other non-Muslim males the proportion is one-sixteenth.[125][126][127]

ඒ වගේම ෂරියා උසාවියක සාක්ෂිකරුවන් ලෙසත් මුස්ලිම් නොවන අය කැඳවගන්නේ නැහැ. ඔවුන්ගේ සාක්ෂියට වටිනාමක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

> Witnesses, in a sharia court system, must be faithful, that is Muslim.[100] Male Muslim witnesses are deemed more reliable than female Muslim witnesses, and non-Muslim witnesses considered unreliable and receive no priority in a sharia court.[101][102]

මෙවැනි තත්වයක් තුළ මුස්ලිම් නොවන්නකුට මුස්ලිම් පිරිසක් විසින් අසාධාරණයක් වුණොත් සහ ඒ සම්බන්ධව සාක්ෂි දෙන මුස්ලිම්වරු තමන්ගේ කෙනාට පක්ෂග්‍රාහී වුණොත් මුස්ලිම් නොවන්නාට දෙවියන්ගේම පිහිටයි! අවංකබව රදාපවතින්නේ පුද්ගලයාගේ ගතිගුණ මත මිසක් අදහන ආගම හෝ ජාතිය මත නෙවෙයි.

මුස්ලිම් ආක්‍රමණ හා අන්‍යාගම් විනාශ කළ ඉතිහාසයක් ඇත.

කිසිම මුස්ලිම් පාලකයෙක් අන්‍යාගමිකයන් මැරුවේ/සිද්ධස්ථානවලට හානි කලේ නැලු. මුස්ලිම් පාලන තුළ අන්‍යාගමික සංහාර, පූජාස්ථාන විනාශ කළා නම් අද අන්‍යාගමිකයන් ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්නෙ කොහොම ද කියලා අහනවා. මේක හරියට පෘතුගීසි, ඉංග්‍රීසි, ලන්දේසි අය ලංකාවේ ස්වදේශිකයෝ මැරුවනං අද කොහොමද ලංකාවේ සිංහල, දෙමල මිනිස්සු ඉන්නෙ කියල ඇහුව වගේ කතාවක්. එහෙම නැත්නං කාලිංග මාඝ පන්සල් වැනසුවා නං අනුරාධපුරේ නටබුන් තීන්නේ කොහොමද ඇහුවා වගේ. යටත්විජිත පාලන

සමවල සිංහලයෝ බලෙන් කතෝලික ආගමට හරවගත්ත නං අද බෞද්ධයො ඉන්නෙ කොහොමද ඇහුව වගේ.
බහාඋල්ලා තුමාට තමන්ගේ ජීවිතයම හිරගතවෙලා ගතකරන්න වුණේ ඇයි? එතුමන් ව හිරගත කළේ කවුද?

සරතුස්ත්‍රාවරුන් කියන්නෙ පර්සියාවේ ඉස්ලාමයට පෙර පැතිරිලා තිබුණු දහමක්. ඔවුන් ගේ මව්බස අදටත් ඉරානයේ තියෙන පාසි බස. නමුත් ඔවුන් අද දැකගන්න පුලුවන් වෙන්නේ ඉන්දියාව ඇතුලු රටවල. ඔවුන් ඉන්දියාවට ආවේ අරාබියේ ඉස්ලාමය බලවත් වීමත් සමග ඔවුන්ට මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් ගැහැට විඳින්න වුණු නිසයි. නැතුව හොඳට සැලකුවා නම් ඔවුන්ට ඔලුවේ අමාරුවක් නැහැ එහෙම යන්න.

ඒ වගේම ප්‍රසිද්ධ බෞද්ධ විශ්වවිද්‍යාලයක් වුණු නාලන්දාව එහි භික්ෂූන් ව ඝාතනය කර ගිනිතැබුවේ කවුද? පුස්තකාලේ කුරානය නොතිබ්බ කියල භක්තියාර් බල්ජි නාලන්දාව ගිනිතිව්වාම එය මාස තුනක් ඇවිලුණ බව කියන්නෙ අපි නෙවි. ඔවුන්ගෙම වාර්තා. පොත් මිලියන 9 ක් පමණ එහිදී ගිනිඅරගත්ත බව කියවෙනවා. සෝම්නාත් දේවාලය කොල්ල කෑවේ කවුද?

ඔබේ සැක යන්න මුස්ලිම් කවියෙක්ම ඔවුන්ගේ කෝටාන් ආක්‍රමණය ගැන ලියපු කවියක් තියෙනවා. බලන්න කොච්චර ලස්සනද කියලා....

In 1006, the Muslim Kara-Khanid ruler Yusuf Kadir (Qadir) Khan of Kashgar conquered Khotan, ending Khotan's existence as an independent state. The war was described as a Muslim Jihad (holy war) by the Japanese Professor Takao Moriyasu. The Karakhanid Turkic Muslim writer Mahmud al-Kashgari recorded a short Turkic language poem about the conquest:

English translation:

> We came down on them like a flood,
> We went out among their cities,
> We tore down the idol-temples,
> We shat on the Buddha's head!
> [56][57][59][60][*verification needed*][61][62]

In Turkic:

> *kälginläyü aqtïmïz*
> *kändlär üzä čïqtïmïz*
> *furxan ävin yïqtïmïz*
> *burxan üzä sïčtïmïz*
> [63]

Idols of "infidels" were subjected to desecration by being defecated upon by Muslims when the "infidel" country was conquered by the Muslims, according to Muslim tradition.[63]

නාලන්දා විශ්වවිද්‍යාලය සහ සෝම්නාත් දේවාලය ගැන Muslim conquests of the Indian subcontinent විකිපීඩියා පිටුවේ මෙලෙස දැක්වෙනවා.

> In 1193, the Nalanda University complex was destroyed by Afghan Khalji-Ghilzai Muslims under Bakhtiyar Khalji; this event is seen as the final milestone in the decline of Buddhism in India. He also burned Nalanda's major Buddhist library and Vikramshila University,[118] as well as numerous Buddhist monasteries in India. When the Tibetan translator, Chag Lotsawa Dharmasvamin (Chag Lo-tsa-ba, 1197–1264), visited northern India in 1235, Nalanda was damaged, looted, and largely deserted, but still standing and functioning with seventy students.
>
> Around 1024 CE, during the reign of Bhima I, Mahmud of Ghazni raided Gujarat, and plundered the Somnath temple. According to an 1169 CE inscription, Bhima rebuilt the temple. This inscription does not mention any destruction caused by Mahmud, and states that the temple had "decayed due to time".[119] In 1299, Alauddin Khalji's army under the leadership of Ulugh Khan defeated Karandev II of the Vaghela dynasty, and sacked the

> Somnath temple.[119] The temple was rebuilt by Mahipala Deva, the Chudasama king of Saurashtra in 1308. It was repeatedly attacked in the later centuries, including by the Mughal emperor Aurangzeb.[120] In 1665, the temple, was once again ordered to be destroyed by Mughal emperor Aurangzeb.[121] In 1702, he ordered that if Hindus had revived worship there, it should be demolished completely.[122] (කිසිම මුස්ලිම් පාලකයෙක් අන්‍යාගමිකයන් මැරුවේ/සිද්ධස්ථානවලට හානි කලේ නැලු ඉතිං! නොදැනුවත්කම ද කපටිකම ද කියලයි මට හිතාගන්න බැරි)

කොන්ස්තන්තිනෝපලය ආක්‍රමණය කර ජයගත් දෙවන මොහොමඩ් සොෆියා දෙව්මැදුර මස්ජිදයක් බවට හැරවූ බවත් රහසක් නොවෙයි.

> After conquering Constantinople, when Mehmed II finally entered the city through what is now known as the Topkapi Gate, he immediately rode his horse to the Hagia Sophia, where he ordered the building to be protected. He ordered that an imam meet him there in order to chant the Muslim Creed: "I testify that there is no god but God. I testify that Muhammad is the messenger of Allah."[69] The Orthodox cathedral was transformed into a Muslim mosque through a charitable trust, solidifying Islamic rule in Constantinople.

අනික ඔහුගේ සමලිංගික බලහත්කාරකමුත් කියවලා බලන්න වටිනවා... (කොන්ස්තන්තිනෝපලය ජයගත් වීර මහමුද් කියලා මොහුව 9 වසර ඉස්ලාම් නව නිර්දේශයටත් ඇතුළත් කරලා. මම දන්න හැටියට නම් ඉස්ලාම් නීතිය තුළ සමලිංගිකත්වය පවක් සහ අපරාධ වරදක්. - ඒවගේ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනයකට මම එකග නැති එක වෙනම කථාවක්. නමුත් ඔහුට ඒ නීතිය බලපාන්නේ නැතුව ඇති)

> Mehmed also sexually pursued the younger son of megas doux Loukas Notaras, who had led the Byzantine navy in the defence of the city.[95] This drew from the account of Leonard of Chios who wrote that Mehmed had sent a eunuch to the house of Notaras, demanding that he supply Jacob Notaras for the Sultan's pleasure. **When he refused,** Leonard claims **Mehmed instantly ordered the decapitation of the father, son and son-in-law; and their three heads "laced on the banqueting table before him".**[96][97]

ඉස්ලාමීය පාලකයන් අන්‍යාගමිකට සතුරුකම් නොකළ බවට ඔවුන් එහි දක්වන ඓතිහාසික සාක්ෂි/ඉතිහාසඥ මත ගැන කිව්වොත් පල්ලි සුරැකී තිබීමෙන් ම කියන්න බැහැ මුකුත් හිංසා, සීමාකිරීම් වුණේ නැහැ කියා. සංහාර වුණේ නැහැ කියා. මේ පරිච්ඡේදයේ ම අග දක්වා තියෙනවා ඔරියානා ෆැලසිගේ පොතකින් ගත් කොටස් කීපයක්. එය කියවන්න. ඒ වගෙම මුස්ලිම් පාලනය තුළ සිටි කිතුනුවන් තමාට තිබෙන හිරිහැර කිව්වොත් මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් මරණයට පත්වන්නට වනු ඇතැ යි බියෙන් හොදින් සලකන බවට තමාගේ වාර්තාවල, එකිනෙකා යවන ලිපිවල සටහන් කළාත් විය හැකි යි.

ඉතිහාසඥයා අසාර්ථක නවකතාකරුවෙක් බවත් නවකතාකරුවා අසාර්ථක ඉතිහාසඥයෙක් බවත් කියවෙනවා. ඉතිහාසය කියන්නේ ඒ තරම්ම මායාකාරී, හරිහැටි දැනගත නොහැකි, අපේ පරිකල්පනයෙන් සීමිත සාක්කි ගැටගසමින් ගොඩනගන දෙයක්. ඉතිහාසය සහ අතීතය දෙකක්. ඉතිහාසය සිදු වී හමාර වූ හෝ සොයාගත් හෝ හරියටම සොයාගත හැකි දෙයක් නොවෙයි. එය නැවත නැවත නිර්මාණය කෙරෙන දෙයක්!

මේ රේමන්ඩ් ඊබ්‍රාහිම් The Historical Reality of the Muslim Conquests මැයෙන් ලියන ලිපියකින් උදුරා ගත් කොටසක්. (ඔහු ඒ ලිපියේ පෙන්වාදෙන්නේ සහජීවන අරමුණු වෙනුවෙන් ඉස්ලාමීය ආක්‍රමණ ගැන ඇමරිකාවේ ඉතිහාස පොත්වල සුදුහුණුගාමින් උගන්වන බවයි.)

> By the standards of history, the reality of these conquests is unassailable, for history proper concerns itself with primary sources; and the Islamic conquests are thoroughly documented. More importantly, **the overwhelming majority of primary source materials we rely on do**

not come from non-Muslims, who might be accused of bias. Rather, the foremost historians bequeathing to posterity thousands of pages of source materials documenting the Islamic conquests were not only Muslims themselves; they were—and still are—regarded by today's Muslims as pious and trustworthy scholars (generically, the *ulema*).

Among the most authoritative books devoted to recounting the conquests are: Ibn Ishaq's (d. 767) *Sira* ("Life of Muhammad"), the oldest biography of Muhammad; Waqidi's (d. circa. 820) *Maghazi* ("Military Campaigns [of the Prophet]"); Baladhuri's (d. 892) *Futuh al-Buldan* ("Conquests of the Nations"); and Tabari's (d.923) multi-volume *Tarikh al-Rusul wa al-Muluk*, ("History of Prophets and Kings"), which is 40 volumes in the English translation.

Taken together, these accounts (which are primarily based on older accounts—oral and written—tracing back to Muhammad and his successors) provide what was once, and in the Muslim world still is, a famous story: that Allah had perfected religion (Islam) for all humanity; that he commanded his final prophet (Muhammad) and community (Muslims) to spread Islam to the world; and that the latter was/is to accept it either willingly or unwillingly (jihad).

It should be noted that contemporary non-Muslim accounts further validate the facts of the conquests. The writings of the Christian bishop of Jerusalem Sophronius (d.638), for instance, or the chronicles of the Byzantine historian Theophanes (d.758), to name a couple, make clear that Muslims conquered much of what is today called the "Muslim world."

According to the Muslim historical tradition, the majority of non-Muslim peoples of the Old World, not desiring to submit to Islam or its laws (Sharia), fought back, though most were eventually defeated and subsumed.

The first major conquest, renowned for its brutality, occurred in Arabia itself, immediately after Muhammad's death in 632. Many tribes which had only nominally accepted Islam's authority, upon Muhammad's death, figured they could break away; however, Muhammad's successor and first caliph, or successor, Abu Bakr, would have none of that, and proclaimed a jihad against these apostates, known in Arabic as the "Ridda Wars" (or Apostasy Wars). According to the aforementioned historians, tens of thousands of Arabs were put to the sword until their tribes re-submitted to Islam.

The Ridda Wars ended around 634. To keep the Arab Muslims from quarreling, the next caliph, Omar, launched the Muslim conquests: Syria was conquered around 636, Egypt 641, Mesopotamia and the Persian Empire, 650. By the early 8th century, all of north Africa and Spain to the west, and the lands of central Asia and India to the east, were also brought under Islamic suzerainty.

Centuries later, and partially due to trade, Islam came to be accepted by a few periphery peoples, mostly polytheists and animists, who followed no major religion (e.g., in Indonesia, Somalia), and who currently form the outer fringes of the Islamic world.

Ironically, these exceptions are now portrayed as the rule in America's classrooms: many textbooks suggest or at least imply that most people who converted to Islam did so under no

duress, but rather through peaceful contacts with merchants and traders; that they eagerly opted to convert to Islam for the religion's intrinsic appeal, without noting the many debilitations conquered non-Muslims avoided—extra taxes, second-rate social status, enforced humiliation, etc.—by converting to Islam. In fact, in the first century, and due to these debilitations, many conquered peoples sought to convert to Islam only to be rebuffed by the caliphate, which preferred to keep them as subdued—and heavily taxed—subjects, not as Muslim equals.

කොහොමවුනත් ඇන්ඩලූසියාව සහ කොර්ඩෝබාවල මුස්ලිම් පාලනය කතෝලික පාලනයට වඩා ආගමික සහජීවනයකින් යුතු වුණු බවට නම් සාක්කි තියෙනවා. නමුත් මේ දිනවල මම කියවන ඔරියානා ෆැලසිගේ The Force of Reason පොතේ නම් මෙවැනි දෙයක් දැක්වෙනවා.

And whoever believes in the myth of «peaceful coexistence that marked the relationships between the conquered and the conquerors» should reread the stories of the burned convents and monasteries, of the profaned churches, of the raped nuns, of the Christian or Jewish women abducted to be locked away in their harems. He should ponder on the crucifixions of Cordoba, the hangings of Granada, the beheadings of Toledo and Barcelona, of Seville and Zamora. (The beheadings of Seville, ordered by Mutamid: the king who used those severed heads, heads of Jews and Christians, to adorn his palace. The beheadings of Zamora, ordered by Almanzor: the vizier who was called the-patron-of-the-philosophers, the greatest leader Islamic Spain ever produced). Christ! Invoking the name of Jesus meant instant execution. Crucifixion, of course, or decapitation or hanging or impalement. Ringing a bell, the same. Wearing green, the colour exclusive to Islam, also. And when a Muslim passed by, every Jew and Christian was obliged to step aside. To bow. And mind to the Jew or the Christian who dared react to the insults of a Muslim. As for the much-flaunted detail that the infidel-dogs were not obliged to convert to Islam, not even encouraged to do so, do you know why they were not? Because those who converted to Islam did not pay taxes. Those who refused, on the contrary, did.

From Spain, in 721 AD, they passed into the no less Catholic Prance. Led by Abd aI-Rahman, the Governor of Andalusia, they crossed the Pyrenees and took Narbonne. There they massacred the entire male population, enslaved all the women and children, then proceeded towards Carcassonne. From Carcassonne they went to Nlmes where they slaughtered nuns and friars. From Nlmes they went to Lyons and Dijon where they pillaged every single church…

But in 836 they landed at Brindisi. In 840, at Bari. And they Islamized Puglia too. In 841 they landed at Ancona. Then from the Adriatic they moved back to the Tyrrhenian Sea and in the summer of 846 landed at Ostia. They sacked it, they burned it, and moving upriver from the mouth of the Tiber they reached Rome. They laid siege to it and one night they burst in. **They plundered the basilicas of St. Peter and St. Paul, sacked both, and to get rid of them Pope Sergius II had to stipulate an annual tribute of twenty-five thousand pieces of silver. To prevent further attacks, his successor Leo IV had to erect the Leonine Walls.**

> Having left Rome, though, they descended on Campania. They stayed there for seventy years destroying Montecassino and tormenting Salerno. **A city where, at one time, they amused themselves by sacrificing a nun's virginity every night. Do you know where? On the cathedral's altar.**
>
> The Ottoman troops who beating their drums step over the breaches in the fallen walls, overwhelm the Genovese and Venetian and Spanish defenders, hack them on to death with scimitars, **then burst into the cathedral and behead even newborn babies.** They amuse themselves by snuffing out the candles with their little severed heads... It lasted from the dawn to the afternoon, that massacre. It abated only when the Grand Vizier mounted the pulpit of St. Sophia and said to the slaughterers: «Rest. Now this temple belongs to Allah». Meanwhile the city burns, the soldiery crucify and hang and impale, the Janissaries rape and butcher the nuns (four thousand in a few hours) or put the survivors in chains to sell them at the market of Ankara.

රටවල් ඇල්ලීමේ චේතනාවක් තිබෙන අයත් සිටිති

රටවල් ඇල්ලීමට, මුස්ලිම්කරණය කිරීමට වැඩපිළිවළක් හෝ වුවමනාවක් නැති බව එහි සදහන් වුණත් ලොව පුරා විවිධ මුස්ලිම් නායකයන්, සංවිධාන පවසා ඇති දේ අනුව නම් එය පිළිගන්න බැහැ.

In the 2008 terrorism trial *United States v. Holy Land Foundation* a document written by senior Hamas and Muslim Brotherhood leader Mohammad Akram was entered into evidence.

The docement was called *An Expnatory Memorandum: On the General Strategic Goal for the Group* and it says that the purpose of the Muslim Brotherhood in North America is “a Civilization-Jihadist Process” and they are conducting a “grand jihad in eliminating and destroying Western civilization from within and ‘sabotaging’ its miserable house by their hands and the hands of the believers so that it is eliminated.”

මේ තියෙන්නෙ ලෝකයම ඉස්ලාමයේ අණසකට ගැනීමේ (රටවල් ඇල්ලීමේ) අරමුණ, ආශාව ප්‍රකට කරමින් ඉස්ලාමීය නායකයන් කියූ කියමන් කීපයක්.

> "**Islam is a religion that wants to rule the world. It has done so before and eventually, will rule it again**"
>
> - Ayatollah 'Ali Meshkini speaks at a Friday sermon

> The message of the [Iranian] Revolution is global, and is not restricted to a specific place or time. Have no doubt... Allah willing, **Islam will conquer** what? It will conquer all the mountain tops of the world.
>
> - President Mahmoud Ahmadinejad of Iran

"**We have ruled the world before, and by Allah, the day will come when we will rule the entire world again! The day will come when we will rule America. The day will come when we rule Britain and the entire world!**"

- Ibrahim Mudeiris

"You will take over the USA! You will take over the UK! You will take over Europe! You will defeat them all! You will get victory! You will take over Egypt! We trust in Allah!"

- Abdul Rahman Saleem

"Allah is happy when non-muslims get killed."

- Imam Abu Hamza al-Masri

"If Allah permits us, O nation of Mohammed, even the stone will say O Muslim. A Jew is hiding behind me, come and cut off his head. And we shall cut off his head! By Allah, we shall cut it off! O Jews! Allahu Akbar! Jihad for the sake of Allah!"

- Sheikh Bakr Al-Samarai

You see the imam of Carmagnola who was about turning the old Piedmontese town into an exclusively Mu-slim city, you see his Italian wife who says: «We shall conquer you by producing children. You're in zero growth, we're doubling every day. We'll prevail,

….**That very same year, in fact, the Islamic Conference concluded its meeting in Lahore with a Resolution which included a plan to turn the then modest flow of immigrants towards Europe and penetrate the continent through «demographic preponderance». A plan that now is a precept.** Yes, a precept. In every mosque of Europe the Friday prayer is accompanied by the exhortation with which the imam addresses the Muslim women: «Bear at least five children each couple»... Well: five children each couple is quite a number. In the case of an immigrant with two wives, they become ten.

- from Force of Reason by Oriana Fallacy

SAYYID QUTB (1964)

Most Prominent Muslim Brotherhood and terrorist Ideologue

This movement uses the methods of preaching and persuasion for reforming ideas and beliefs, and it uses physical power and Jihad for abolishing the organizations and authorities of the Jahili [non-Islamic] system which prevents people from reforming their ideas and beliefs, but forces them to obey their erroneous ways and make them serve human lords instead of the Almighty Lord."
[Milestones, 1964]

- The way to bring about this freedom was for a revolutionary vanguard[77] to fight *jahiliyyah* with a twofold approach: preaching, and abolishing the organizations and authorities of the *Jahili* system by "physical power and Jihad."
- The vanguard movement would grow with preaching and jihad until it formed a truly Islamic community, then spread throughout the Islamic homeland and finally throughout the entire world, attaining leadership of humanity. While those who had been "defeated by the attacks of the treacherous Orientalists!" might define jihad "narrowly" as defensive, Islamically correct Jihad (according to Qutb) was in fact offensive, not defensive.[78]

ඉස්ලාම් නීතිය තුළ ඇති ගැටලු තැන්

1. සුන්නි මද්හබ් හතරෙන් තුනක් ම (ෂාෆි ඉ, මාලිකි, හන්බලි) ආගම හැරගියවිට මරණ දඬුවම දිය යුතු බව කියනවා. ඔවුන් වෙනස් වෙන්නෙ යළි ආගමට පැමිණීමට දිය යුතු කාලයත් මරණය සිදුකළ යුතු අන්දමත් ගැන විතරයි. මේක ශිෂ්ට ලෝකය පිළිගත් මූලික මානව අයිතියක් වෙන හෘදසාක්ෂියේ හා චින්තනයේ නිදහස කඩකිරීමක්. කිසිම කෙනෙකුට තමන්ට උපත්තියෙන් ලැබූ දහම ම ඇදහිය යුතු ය කියා බල කරන්නට බැහැ. ආගමක් කියන්නේ එහෙම කාගෙවත් බලකිරීමක් මත ඇදහිය හැකි දෙයක් නොවෙයි. තමන්ට ඒ ආගම අදහන්ට හිත නොදෙනවා නම් ඉන් ඉවත්වීමේ අයිතිය තිබිය යුතු ම යි.

2. ඉස්ලාම් නීතියට අනුව දෙවියන් නැත කීම, විවේචනය කිරීම, ස්වභාවය ගැන අදහස් දැක්වීම අපහාස වරදක්. ඇතැම්විට එයටත් මරණ දඬුවම දෙනවා. ලෝකයේ දෙවියන් නොපිළිගන්නා ආගම් (බුදුදහම, ජෛනදහම) වගේ ම ඉස්ලාම් දහමේ දෙවියන් ගැන විග්‍රහයට වෙනස් මත දරන ආගමුත් තියෙනවා. (කිතුදහම, හින්දු දහම) ඉතින් මෙවැනි නීතියක් තිබෙන විට ඒ ආගම් දේශනා කරන්නේ, ප්‍රචාරය කරන්නේ කොහොම ද? අනෙක් අතට ලේඛකයන්, කලාකරුවන්, චින්තකයන්, විද්‍යාඥයනුත් ඉන්නවා මෙවැනි දේවල් විවේචනය කරමින්/අදහස් දක්වමින් මත පළකරන. නිබන්ධන පළකරන. නිර්මාණ කරන. ඔවුන්ටත් මැරුම් කන්නට වෙනවා මෙයින්. එහෙම වුණ අවස්ථා තියෙනවා. (අයතුල්ලා කුමේනිතුමන් සල්මන් රුෂ්ඩිව මරන්නට ෆත්වා එකක් නිකුත් කළා - ඒ සැටනික් වර්සස් නවකතාව ලිවීමේ වරදටයි, මොහමඩ් බී. විසින් තියෝ වැන්ගෝ ව ඝාතනය කළේ අයාන් හිර්සි අලිගේ තිරරචනයක් ඇසුරින් Submission කෙටිචිත්‍රපටය නිර්මාණය කිරීමේ වරදටයි) මේකත් මූලික මානව අයිතියක් වන අදහස් ප්‍රකාශනයේ නිදහස කඩ කිරීමක්.

3. ලිංගික වහලියන් - මේ ගැන අපි කලින් කිව්වා.

4. ඉස්ලාම් නීතියට අනුව ස්ත්‍රී දූෂණය සිනා වරදක්. එනම් විවාහයෙන් බැහැර ලිංගික හැසිරීම් නමැති වරදේ ම ප්‍රභේදයක්. මෙය තහවුරු කිරීමට ඇසින් දුටු පිරිමි සාක්කිකරුවන් 4 ක් වුවමනායි. යම් ගැහැනු ළමයෙක් ස්ත්‍රීදූෂණයක් ගැන පැමිණිළි කල විට ඇයට ඒ බව ඔප්පු කිරීමට ඇසින් දුටු පිරිමි සාක්කි 4 ක් ගෙනෙන්නැයි කියනවා. බැරි වුණොත් හැබවින් ම දූෂණයට ලක්වෙලා තිබුණත් දඬුවම් විදින්නට වෙන්නේ ඇයටයි. මොකද එවිට ඇය නිරපරාද පුද්ගලයෙකුට එරෙහිව චෝදනාවක් නැගූ කෙනෙක් වන නිසා. ඒ ගැන පැමිණිලි නොකර හිටියත් ලැබ්ගැනීමක් වුණොත් සහ තමාගේ විරෝධය මැද්දේ සිදුවුණබව ඔප්පුකළ නොහැකි වුණොත් එවිටත් ඇයටයි දඬුවම් විදින්නට සිදුවන්නේ. නමුත් ඇය එයට විරෝධය දක්වන්නත් ඕන පරිස්සමින්. ඒකත් වැඩි උනොත් ඒත් ඇයටයි දඬුවම් ලැබෙන්නේ. වතාවක් දූෂකයාගෙන් බේරෙන්නට ගත් උත්සාහයේ දී දූෂකයා ව මියගිය වරදට කාන්තාවකට සවුදි රජය මරණ දඬුවම නියම කළා. (කැකිල්ලේ රජතුමාත් නිවසකට පැමිණි හොරෙක් බිත්තියට යට වී මියයාමේ වරදට දඬුවම් දී තියෙනවා.) ඇය එහෙම නොකළා නම් එවිටත් ඇයට දූෂණයට සහයෝගය දී විවාහයෙන් බැහැර ලිංගික සබඳතාවක් පැවැත්වූ වරදට දඬුවම් විදින්නට වෙනවා. මොකද ගැලවීමට කිසිම උත්සාහයක් දරා නොතිබීම මත සිය කැමැත්තෙන් ලිංගික ක්‍රියාවට දායක වුණැයි කියා දඬුවම් ලත් කතුන් ද අනන්ත සිටින නිසා. මෙවැනි නීති සහිත ආගම් ගැන හිතෙනා දේවල් මම නොකියා ඉන්නම්.

   ඉස්ලාම් නීතිය තුළ ඇසින් දුටු සාක්කිකරුවන් 4 ක් ගෙන ඒම කොයිතරම් ප්‍රායෝගිකත්වයෙන් බැහැර ද කියා අමුතුවෙන් කිව යුතු නැහැනේ. ස්ත්‍රීදූෂණයක් සිදුවන්නේ හැමවිටම හතර දෙනෙකුගේ ඇස් ඉස්සරහම ද? එතකොට මුස්ලිම්වරු කියන්නේ කතුන් පිරිමින්ගෙන් වෙන්කර තැබීමේ ඉස්ලාම් ප්‍රතිපත්තියත් සමග ගෙන මෙය විමසිය යුතු බවයි. එනම් එවැනි සමාජයක කාන්තාවක් අනවශ්‍ය ලෙස සැරිසැරුවහොත් හැර දූෂණයකට ලක් වීමේ ඉඩ ඉතා ම සීමිත බවයි. එහෙත් මේ තර්කය ගෙනෙන අය අමතක කරන දෙයක් වන්නේ ස්ත්‍රීදූෂණ වැඩිපුරම සිදුවන්නේ පවුලේ ළඟ ම ඥාතීන්ගෙන් බව යි. දූෂණයකින් ගැබ්ගත් දැරියකට එය තමන්ගේ කැමැත්ත රහිත ව ම සිදුවුණු බව

ඔප්පු කරන්නට බැරිවුණොත් දඬුවම් විදින්නට වෙන ප්‍රතිපාදනය තුළ ඉස්ලාමය නූතන නීති ක්‍රම හඳුනාගෙන ඇති තවත් වැදගත් කරුණක් අමතක කරනවා. ඒ ගැහැනු ළමයෙක් රවටා/වංචනික ලෙස ලිංගික හැසිරීමකට කැමැත්ත ලබා ගත හැකි බව යි. (පසුව මේ ගැන විස්තර වේවි.) නමුත් බටහිර නීතිවල ඔප්පු කිරීමේ දී ඇසින් දුටු සාක්ෂි/පිරිමි සාක්ෂි ගෙන ආ යුතු බවට ප්‍රායෝගික නොවන නියමයන් නැහැ. ස්ත්‍රීදූෂණයක් රහසිගතව සිදුවියහැකි බව ඔවුන් දන්නවා. ඒ වගේම CCTV දර්ශන, DNA සහ ශාරීරික හානි වැනි දේත් සාක්ෂි ලෙස පිළිගන්නවා. නමුත් ඉස්ලාම් නීතිය මේවා සාක්කි ලෙස ගන්න වැඩි කැමැත්තක් නැහැ. ඔවුන්ට කුරානයේ විදියට ඇහින් දැකපු 4 ක්ම ඕන. මේ නිසා පීඩාවට පත්වන්නේ පිරිමි හතරදෙනෙක්ගේ ඇස් ඉදිරියේ දූෂණය වීමට වරම් නොලබන දැරියන්.

ඒ වගේම දූෂණයකින් ගැබ්ගත් දැරියකට එය තමන්ගේ කැමැත්ත රහිත ව ම සිදුවුණු බව ඔප්පු කරන්නට බැරිවුණොත් දූෂණයටත් ලක් වී, නොකළ අනිසි ලිංගික හැසිරීම වරදකටත් දඬුවම් විදින්නට වෙන්නේ ඉස්ලාම් නීතිය තුළ විවාහ පූර්ව මෛථුනයත් අපරාධ වරදක් නිසයි. නමුත් වෙන නීතිවල මේ වගේ නොදියුණු ප්‍රතිපාදන නැහැ. ඔවුන් ආගම සහ ලෞකික කටයුතු වෙන්කරනවා. තමන්ගේ පෞද්ගලික ජීවිතයට, සදාචාරයට, නිදහස් චින්තනයට පල්ලියෙන් කළ ඇඟිලි ගැහීමෙන් බේරෙන්න යුරෝපයට සියවස් ගණනක අරගලයක් කරන්නට වුණා. ජීවිත බිලිදෙන්නට වුණා. අනාගමික රාජ්‍ය පාලනය කියන්නේ එලෙස ඉතා අසීරුවෙන් දිනාගත් මිනිස් සංහතියේ විශිෂ්ටතම ජයග්‍රහණයක්.

5. ෂරියා අධිකරණ තුළ සාක්ෂිකරුවන්ගෙන් හරස් ප්‍රශ්න විසඳීමක් හෝ නඩුවේ පාර්ශ්වයන්ට නීතිඥ සහායක් හෝ තාක්ෂණික කරුණු විචාරීමක් නැහැ. වාචික සාක්ෂි/දිවුරුම් මත විනිසුරුවරයා මයි විභාග කරන්නේ. අධිකරණ වෛද්‍ය/වෙනයම් තාක්ෂණික විභාග කිරීම් නැති තරම්. මේ අඩුපාඩු නිසා තමයි රිසානාගේ ඝාතනය වැනි දේ එහි සුලභ වෙලා තියෙන්නේ. තාක්ෂණික කරුණු විභාගයක් තිබුණා නම් හෝ එවැන්නක් ඉල්ලුම් කිරීමට ඇය වෙනුවෙන් නිතිඥ මැදිහත්වීමක් තිබුණා නම් අධිකරණ වෛද්‍ය කරුණු අනුව එය බිළිදාගේ මරණය රිසානා කළ ඝාතනයක් නොවන බවත් දරුවාටම සිදු වූ කිරි සිරවීමක් බවත් තහවුරු කරගත හැකි ව තිබුණා.

6. කුරානයේ 4:34 ට අනුව ස්වාමිපුරුෂයාට අවකල් චර්යාවක් පෙන්වන බිරිදට (පළමුව අවවාද කර, දෙවනුව යහනෙන් වෙන්කර, ඒත් නාහනවා නම්) පහරදෙන්න පුලුවන්. මෙය කළ යුතු අවස්ථාව සහ කළ යුතු ආකාරය ගැන යම් යම් සීමා තිබුණත් මෙය ගෘහස්ත හිංසනයට දෙන අනුබලයක්. ප්‍රායෝගික තත්වය තුළ කාන්තාවගේ අවාසියටයි බොහෝවිට කරුණු විසදලා තියෙන්නේ. (සවුදි රජකුමරිය - සුල්තානා අල් සාවුද් - ජීන් සැසන් ලවා ලියවපු ජීවිත කතාව කියවන්න) මොනම හේතුවක් නිසාවත් තවත් පුද්ගලයෙකුට (විශේෂයෙන් ම තවත් වැඩිහිටියකු සම්බන්ධයෙන්) දඬුවම් කිරීමේ අයිතියක් නොතිබිය යුතු යි. ඒක එක් අයෙක් තවත් අයෙක්ට වඩා පහත්/හිමිකම් අඩුකර සැලකීමක්. අනික කවුරු කොහොම කිව්වත් මේක ගෘහස්ත හිංසනයක්. (free love advocate Mary Gove Nichols (1810–1884) described marriage as the "annihilation of woman," explaining that women were considered to be men's property in law and public sentiment, making it possible for tyrannical men to deprive their wives of all freedom.[6][7] For example, the law sometimes allowed a husband to physically discipline his wife.   The famous feminist Gloria Steinem at one point stated, “you became a semi-nonperson when you got married.” - from – Free Love, wikipedia page)

6. කුරානයේ 2:222 වැකිය තියෙන්නේ මෙහෙම:

> ඔබගේ භාර්යාවන් ඔබට අයත් කෙතකි. එහෙයින් ඔබ කැමති විටක කැමති පැත්තකින් ඔබගේ කෙතට ඇතුලුවනු.

ඒ වගේම අබු හුරයිරා දැනුම් දෙන තිර්මිදි ග්‍රන්ථයේ එන හදීතයකට අනුව කිසියම් කාන්තාවක් සිය ස්වාමියා සමග ලිංගිකව එක්වීම ප්‍රතික්ෂේප කළහොත් එදින රාත්‍රිය මුළුල්ලේ ම සුරදූතයන් ඇයට සාපකරන බව නබිතුමන් පවසා තිබෙනවා. කුරානයේ එන බිරියන් සැමියන්ගේ කෙත බව සහ කැමති විටක ඇතුලු විය හැකි යැයි කියා තිබීම සමග මේ හදීතය ඇසුරු කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් විදියට ඉස්ලාම් නීතිය තුළ වෛවාහික ස්ත්‍රීදූෂණයක් නැහැ. එනම් විවාහය තුළ සැමියා සිය බිරිය සමග බලෙන් ලිංගිකව හැසිරුණත් ඇයට කළහැකි දෙයක් නැහැ. එය ඉස්ලාම් නීතිය තුළ වරදක් නොවෙයි වගේම ඇයට ගතහැකි පිළියමකුත් නැහැ. ඉන්දියාව, ලංකාව වැනි රටවලත් පැරණි නීති ප්‍රතිපාදන නිසා නීතිමය වෙන්වීමක් නැති විටක හැර අන් විටක විවාහක බිරියක් ස්වාමිපුරුෂයා වෙතින් දූෂණය වූ විට දූෂණ නඩුවක් පැවරිය නොහැකි වුවත් වෙනත් පිළියම් තිබෙනවා. නමුත් ඉස්ලාම් නීතියේ ලිංගික ක්‍රියාවක් තුල ඇයට ශාරීරික හානි/තුවාල සිදුවුනොත් හැර බලහත්කාරයෙන්/ඇය අකමැති ඉරියව් බල කළහොත් හෝ ගතහැකි කිසිම නීතිමය පිළියමක් නැහැ. ඉහත කරුණු මත එය සැමියාගේ අයිතියක් බවයි ඉස්ලාමීය නීති විද්වතුන්ගේ පිළිගැනීම වන්නේ.

7. ඉස්ලාම් නිතියේ අවම වයසක් විවාහය සදහා පිළිගන්නේ නැහැ. වැඩිවියට පත් වූ දැරියක් විවාහ කරදිය හැකි යි. (ෂාෆි ඉ නීති අත්පොත වන Reliance of the Traveler ට අනුව පියාගේ තනි කැමැත්තටමත් විවාහ කරදිය හැකි යි.) නමුත් අද නූතන නීති තුළ වෛවස්ථාපිත ස්ත්‍රීදූෂණයක් කියා එකක් තිබෙනවා. එනම් වයස 16 (ලංකාවේ නම් 16, ඇතැම් රටවල 15, තවත් රටවල 17/18) වැනි රජය විසින් නියම කළ වයසකට බාල දැරියක් සමග ඇගේ කැමැත්ත සහිතව ලිංගිකව එක් වුණත් එය දූෂණයක් ලෙසයි සලකන්නේ. ඒ එවැනි වයසක දැරියක් ලිංගිකව එක්වීමකට කැමැත්ත දිය හැකි තරම් මුහුකුරා ගොස් නැතැයි නීතිය උපකල්පනය කරන නිසා. මෙතැන දී ඉස්ලාම් විද්වතුන් කියන්නේ බාල දැරියක් වුවත් එවැනි කාරණා අවබෝධ කරගත හැකි තරමට මුහුකුරා ගොස් සිටිය හැකි බැවින් එවැනි නිශ්චිත වයසක් පැනවිය නොහැකි බවයි. කොහොම වුණත් ප්‍රායෝගික තත්ත්වයේ දී ඉස්ලාම් දැරියකට වෙනත් දැරියකට තිබෙන නීතිමය රැකවරණය නැහැ. මොකද බාල වයසක සිටින දැරියක් ඇගේ යැපුම් තත්වය නිසා බියවද්දා බලකිරීමකින් වුණත් විවාහ කරදෙන්න පුලුවන්. කුඩා දරුවන් වැඩිහිටියන් මෙන් නොව විවිධ අවශ්‍යතා මත බලපෑම්වලට ලක්කළ හැකි යි. ඔවුන් ද ඒ බවක් බිය නිසා නො පවසා සිටිය හැකි යි. ඉස්ලාම් නීතියේ මේ නො දියුණු ප්‍රතිපාදනයේ ප්‍රතිඵල Princess, Daughter of Arabia, Desert Royal යන සවුදි රජකුමරියකගේ අනුවේදනීය අත්දැකීම්වලින් ලියැවුණු පොත්වලින් කියවිය හැකි යි.

ඉස්ලාම් විද්වතුන් කියන්නේ විවාහයක් සදහා කායික පරිණතිය වගේම මානසික පරිණතියත් ඇවැසි බව. කායික පරිණතිය ඔවුන් අර්ථ දක්වන්නේ වැඩිවිය පත්වීම ලෙසයි. නමුත් දරු උපතකට සුදුසු තරමින් ගර්භාෂය වැඩී සම්පූර්ණ වන්නේ වයස 18 දී බව ඔවුන් අමතක කරනවා. ඉස්ලාමය විද්‍යාත්මක සාධක/සාක්ෂිවලට විරුද්ධ නැහැ මා දන්නා තරමින්. විද්‍යාව කියන්නේ නිර්මාණයේ අසිරිය මිනිසාට එළිකරගැනීමට අල්ලා විසින් දී තිබෙන හැකියාවයි. එහෙම නම් දැරියකගේ කායික පරිණතිය ගැන ඉස්ලාමීය නිර්වචනයට මේ කරුණත් ඇතුළත් කර එය 18 වීමට බාධාවක් නැහැ.

8. ලිංගික සුලුතර පිරිස් (සමලිංගික, සංක්‍රාන්තික, අන්තර්ලිංගික, කුයිවා) ඉස්ලාමීය නිතිය තුළ හිංසනයට පත්කරනවා එය අපරාධ වරදක් නිසා. නමුත් ලෝක සෞඛ්‍යය සංවිධානයත් වෛද්‍ය විද්‍යාව පිළිබද විශේෂඥ සංගම් රැසකුත් පවසා තිබෙනවා එය මානසික රෝගයක් නොවන බව. ඒ වගේම බොහෝ විදයාත්මක අධ්‍යන අනුව එවැනි මානසික ස්වභාව ජනමය/මානසික තත්වයන් මත ඇතිවන්නක්. එය ඔවුන්ට වෙනස් කළ නොහැකියි. නිකමට හිතා බලන්න ස්වියර් සින්ඩ්‍රොම් වැනි සහලක්ෂණ තුළ ස්ත්‍රී-පුරුෂ අවයව අතරමැද තත්ව සහිත අය උපදිනවා. ඔවුන් හිතලා නොවෙයි එලෙස උපදින්නේ. ඒ වගේම විද්‍යාත්මක කරුණු අනුව ඇතැම් අය ජීවවිද්‍යාත්මක ශරීරයත් සමග නොගැලපෙන ස්ත්‍රී-පුරුෂ මනස්/චරිත ස්වභාවයන් සමග ඉපදිය හැකි යි. ඔවුන් නොසිතා කරන වෙනස් කළ නොහැකි දෙයකට වරදකරුවන් කිරීම සාධාරණ ද? ඒ වගේම ඔවුන් එය නිවැරදි කරගත්තත් (මනසට ගැලපෙන සිරුරක් අත්කරගන්නට සැත්කම් කරගත්තත්) ඉස්ලාම් නීතිය තුළ එයත් අපරාධයක්.